

Armagedon—Potom svjetski mir

*„I skupiše ih na mjesto koje se hebrejski zove
Harmagedon.“
Otkrivenje 16: 16*

BIBLIJA sadrži brojne riječi i izraze koje svijet, zbog njihove gotovo univerzalne primjene na ljudske strahove, nade i iskustva, često citira, premda ne nužno zbog istinske vjere ili ispravnog razumijevanja onoga što oni podrazumijevaju. Izraz "prekovat će mačeve u plugove" jedan je od njih. Izraz "sudnji dan" je drugi. Još je jedna riječ koju sada čujemo češće nego ikad prije, "Armagedon".

Riječ "Armagedon" pojavljuje se samo jednom u Bibliji, u rečenici koja je u našem uvodnom tekstu. Dva stiha prije spominje se "rat za Dan veliki Boga Svevladara." U 15. stihu uskrslu Isus izjavljuje: "Evo dolazim kao tat." Stoga izgleda jasno da je Armagedon u našem tekstu povezan sa događajima na kraju sadašnjeg doba, kada bi se Krist vratio—kao tat, nevidljivo—i bio prisutan da uspostavi svoje kraljevstvo.

Otkrivenje je knjiga simbola, a Armagedon iz našeg teksta nije iznimka. Ne bismo trebali pretpostaviti da okupljanje naroda na mjestu zvanom Armagedon znači da će oni biti okupljeni na nekom određenom mjestu. U simbolici Biblije mjesta obično predstavljaju

uvjete, a to vrijedi za "mjesto koje se hebrejski zove Harmagedon". Uvjeti ili situacije koje simboliziraju mjesta određuju se onim što je povijesno istinito o njima. Na primjer, gora Sion u Jeruzalemu simbolizirala je Božje kraljevstvo jer je Bog nekoć vladao svojim narodom preko izraelskih kraljeva, čija su prijestolja bila postavljena na gori Sion.—1.Ljetopisa 11: 3-5; Psalmi 2: 6

Armagedon, zvan Megido u Starom zavjetu, bio je ratište u Izraelu, mjesto na kojem su se vodile neke od najvažnijih izraelskih bitaka protiv njegovih neprijatelja. U tim sukobima Bog je sve nadzirao i često se borio za Izrael. Zanimljiva činjenica u vezi s tim bitkama bila je da Bog nije uvijek Izraelu donio pobjedu. Ponekad je njegov narod trebao biti kažnjen i on je dopustio da budu poraženi. Bez obzira jesu li pobijedili ili su bili poraženi, Bog je usmjeravao ishod ratnih pohoda Izraelaca u dolini Megida.—Suci 5: 19; 2.Kraljevima 23: 29, 30; 2.Ljetopisa 35: 22; Zaharija 12: 11

Bitke koje je Izrael vodio i kojima je Bog upravljao u dolini Megida koriste se u Svetom pismu kako bi se ukazalo na Armagedon. Simbolični Armagedon veliki je svjetski sukob na kraju ovog sadašnjeg doba u kojem Bog sudjeluje i usmjerava. Božanska svrha Armagedona je da će postići veličanstveni trijumf pravednosti uspostavom davno obećanog mesijanskog kraljevstva.

NEISTINA PROŠLOSTI

Među ljudima takozvanog kršćanskog svijeta, u prošlosti se tvrdilo da se Bog borio uz njih i njihove vojske kad su išli u rat. Nesuvislo je bilo to da se obično jedan kršćanski narod borio protiv drugog, a obje su

strane pozivale Boga da im pomogne. Vojnike na suprotnim stranama ovih ratova čak su učili da će, ako budu ubijeni u bitci, otići izravno u nebo.

Međutim, sve je to bila obmana i u stvarnosti svetogrđe protiv pravog biblijskog Boga. Činjenica da Bog upravlja velikim biblijskim Armagedonom ni na koji način ne znači da se on bori uz jedan narod protiv drugog. Jednostavno, postoji božansko vladanje u odnosima naroda u cjelini da su oni međusobno poraženi do te mjere da svi dotični konačno prepoznaju neuspjeh ljudske mudrosti i planiranja uspostavljanja mira i reda na cijeloj zemlji. Stoga su u konačnici natjerani da se obrate Gospodinu za pomoć.

Kad su naši prvi roditelji prekršili božanski zakon i bili osuđeni na smrt, ljudski je rod izgubio dobrobit Božje usmjeravajuće i zaštitničke ruke u svojim odnosima. Od pada čovjeka do završnog razdoblja sadašnjeg doba, Bog se nije miješao u odnose ljudi, osim kad bi tijekom ljudske sebičnosti bio štetan za ostvarenje njegova plana za konačni oporavak njegovog ljudskog stvorenja od posljedica grijeha.

Unatoč činjenici da se Bog uopće nije miješao u tijek povijesti svijeta, njegova je ruka zasigurno bila uključena u odnose pojedinaca i vjernika na zemlji. U svako doba bilo je onih koji su vjerovali u Božja obećanja i kojima su nagrade koje se podrazumijevaju u njegovim obećanjima bile cijenjene više od svih bogatstava, slave i materijalne imovine koje je svijet mogao ponuditi.

Prvo prikriveno Božje obraćanje tim vjernicima nalazi se u njegovom izvješću o "Staroj zmiji, to jest Đavlu, Sotoni," u rajskom vrtu. Rekao je zmiji: "Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene, između

roda tvojeg i roda njezina: on će ti glavu satirati, a ti ćeš mu vrebati petu."—Otkrivenje 20: 2; 1.Mojsijeva 3: 14, 15

Kasnije je Bog rekao Abrahamu: "Svi će se narodi zemlje blagoslivljati tvojim potomstvom." (1.Mojsijeva 22: 18) Pavao prepoznaje ovo obećano "potomstvo" kao Krista Isusa, Otkupitelja i Spasitelja svijeta. (Galaćanima 3: 8, 16) U širem smislu ovo potomstvo uključuje i one ljude današnjeg doba koji su živjeli u vjeri u Božja obećanja da će svijet izbaviti od grijeha i smrti. Stoga nas apostol nadalje obavještava da je ovo obećano Abrahamovo potomstvo cijela Kristova vrsta—Isus i oni koji su kršteni u njemu.—vss. 27-29

PROGONJENI PRAVEDNICI

Bog je rekao da će postojati neprijateljstvo između "potomstva" žene—njegovog naroda—i "potomstva" zmije—onih koji su, pod utjecajem Sotone, tlačili i progonili Božji narod. U skladu s tim, istinske su Božje sluge kroz sva doba bili zlostavljani ljudi. Svi oni na kojima se ispoljila Božja naklonost bili su posebna meta Neprijatelja.

To se posebno odnosilo na Isusa. Progonili su ga licemjerni religiozni vođe njegova doba, oni koje je prepoznao kao djecu đavla, potomstvo zmije. (Ivan 8: 44) Djelujući kroz svoje "potomstvo," Sotona je učinio sve što je mogao da uništi Isusa i na kraju se pobrinuo oko njegovog raspeća.

To je, međutim, bilo po božanskom dopuštenju, jer je prema Božjem planu za spasenje ljudskog roda od smrti bilo potrebno da Isus umre kao Otkupitelj, da sebe preda kao "otkupninu za sve." (1.Timoteju 2: 3-6) Umjesto poraza božanskog nauma, kako je to Sotona

zamislio, osigurano je otkupljenje, a Bog se umiješao i uskrsnuo Isusa iz mrtvih.

Dakle, u slučaju Isusa, Božja ruka se očitovala u ljudskim odnosima, ne da bi promijenila događaje kao takve, već da bi ostvarila svoju svrhu usredotočenu u Isusu. To je u manjoj mjeri vrijedilo za Božji narod kroz sva vremena. To je bila njegova posebna briga, i kad god bi to bilo potrebno, Bog se umiješao u odnose ljudi i naroda kako bi se mogle ostvariti njegove svrhe u vezi s njegovim posebnim odabranicima.

Osim ovoga, svijetu je općenito dopušteno slijediti vlastite sebične i grešne putove, pod vlašću "boga ovoga svijeta", sve do kraja sadašnjeg doba i vremena za uspostavu Kristova kraljevstva. (2.Korinćanima 4: 4) Proročanstvo o tome glasi: "Kao junak izlazi JAHVE, kao ratnik žar svoj podjaruje. Uz bojni poklik i viku ratnu ide junački na svog neprijatelja." Tada Gospodin progovori preko proroka: "Šutjeh dugo, gluh se činjah, svladavah se; sad vičem kao žena kada rađa, dašćem i uzdišem."—Izaija 42: 13, 14

Primijetite kako u upravo citiranom tekstu Gospodin objašnjava da je ostao spokojan i da se suzdržao od miješanja u ljudske odnose. Također objašnjava da to ne bi činio zauvijek, da će doći vrijeme kada će ići dalje "kao ratnik" i da će "pobijediti svoje neprijatelje".

DAN ODMAZDE

Proročki i simbolički Armagedon iz Svetog pisma pripada razdoblju božanskog uređenja opisanom kao "dan" ili vrijeme Božje odmazde. To je vrijeme o kojem je Izaija navijestio da će se Gospod "razgnjeviti

na sve narode, razjariti se na svu vojsku njihovu," "dan JAHVINE odmazde."—Izaija 34: 2, 8

To je vrijeme koje je David prorekao kad je napisao: "Dođite, gledajte djela JAHVINA, strahote koje on na zemlji učini." (Psalmi 46: 8) Svrha ovog razdoblja nevolje nije uništavanje pojedinaca, već sebičnih i ratobornih naroda; jer u sljedećem stihu čitamo: "Do nakraj zemlje on ratove prekida, lukove krši i lomi koplja, štitove ognjem sažije."—vs. 9

Na drugim mjestima u Svetom pismu ovo veliko "vrijeme nevolje" simbolično je prikazano kao "oluja," "vihor" i "vatra". (Danijel 12: 1; Nahum 1: 3; Izaija 66: 15) Nakon što sadašnji sebični poredak nestane u ovoj velikoj borbi, Bog će sam po Kristu ispoljiti svoju upravu i moć za uzdizanje i blagoslov izbezumljenih narodnih masa. U vezi s tim, obećao je: "Prestanite i znajte da sam ja Bog, uzvišen nad pucima, nad svom zemljom uzvišen."—Psalmi 46: 10, *Revised Version*

“MENE ČEKAJTE”

Tijekom vremena kada se Bog suzdržao od miješanja u grešni i silazni put ljudi i naroda, mnogi su se pravednici svijeta, pa čak i Božji ljudi, zapitali zašto je zlu dopušteno nastaviti uz očito ne djelovanje Stvoritelja da zaustavi ljudsku patnju. Njima je dan ovaj odgovor: "Zato mene čekajte – riječ je JAHVINA – do dana kad ustanem kao tužilac; jer ja sam odredio da se sakupe narodi, da se saberu kraljevstva, da na vas gnjev svoj izlijem, svu gorčinu svoje srdžbe: u vatri moje ljubomore bit će sva zemlja sažgana. Dat ću narodima čiste usne, da svi mogu zazivati ime JAHVINO i služiti mu jednodušno."—Sefanija 3: 8, 9

U ovom proročanstvu o sukobu naroda kojim je današnji čovjekov društveni poredak, simbolična "zemlja," uništena, rečeno je da je vatrom Božje ljubomore "sažgana". Znamo da se to ne odnosi na uništenje samog ljudskog roda, jer nas proročanstvo uvjerava da će se Gospodin nakon "vatre" "dati ljudima čiste usne" i da će oni imati priliku zazvati ga i služiti mu. Takvo što ne bi bilo moguće da su svi uništeni ili da je planeta Zemlja doslovno izgorjela.

Također ne smijemo misliti na Božju "ljubomoru" kao na znak osvetoljubivosti s njegove strane. Hebrejska riječ ovdje prevedena ljubomora ista je ona koja je prevedena kao "privržena ljubav" u Izaiji 9: 7, gdje čitamo: "Od sada i do vijeka učinit će to privržena ljubav JAHVE nad vojskama." Što je to što će biti učinjeno Gospodinovom privrženom ljubavlju? Proročanstvo odgovara: "Jer, dijete nam se rodilo, sina dobismo; na plećima mu je vlast. Ime mu je: Savjetnik divni, Bog silni, Otac vječni, Knez mironosni. Nadaleko vlast će mu se sterat' i miru neće biti kraja nad prijestoljem Davidovim, nad kraljevstvom njegovim: učvrstit će ga i utvrdit u pravu i pravednosti. Od sada i do vijeka učinit će to privržena ljubav JAHVE nad vojskama."—Izaija 9: 6, 7

Ovo je jedno od božanskih obećanja o Kristovom kraljevstvu, toj zemaljskoj vladavini, čija odgovornost leži na Kristovom "ramenu" nakon njegova obećanog povratka. Kroz stoljeća Sotona i njegovo "potomstvo" nastojali su osujetiti Božju svrhu da uspostavi svoju vladavinu pravednosti nad zemljom. To su učinili progoneći i uništavajući one koje je Bog pripremao da budu njihovi vladari.

Isus, "Kralj kraljeva" u toj vladavini, bio je ubijen. Njegovim istinskim sljedbenicima i Židovima i poganima obećano je se da će, ako pate i umru s njim, živjeti i vladati s njim. (Rimljanima 8: 17; 2.Timoteju 2: 11, 12) Kad je Isus usmrćen, svrha Božja nije osujećena. "Privržena ljubav" i snaga Svemogućeg podigli su ga iz mrtvih. Na kraju ovog vremena oni koji su patili i umrli s njim također uskrsavaju iz mrtvih, da žive i kraljuju s Kristom.—Otkrivenje 20: 4, 6

Ništa ne može omesti ostvarenje božanske svrhe kad postoji takva snaga, a koristi se za njeno napredovanje do uspjeha. Zato možemo imati puno povjerenje da će svjetski mir kroz Kristovo kraljevstvo postati stvarnost nakon velike armagedonske borbe. "Privržena ljubav JAHVE nad vojskama" zasigurno će je ostvariti.

Upravo je ta ista privržena ljubav i snaga dovela do čudesnog Isusova rođenja i uskrisila ga iz mrtvih kad ga je "potomstvo" "zmije" uništilo. Ista je to moćna snaga koja podiže Isusove sljedbenike da kraljuju zajedno s njim. Konačno, upravo će ta snaga dovesti do uništenja svih institucija i utjecaja koji bi mogli stajati na putu pobjedničkoj vladavini Mesijanskog kraljevstva, te svjetske vladavine mira i pravednosti koja će počivati na "njegovom ramenu".

“ČISTE USNE”

Ranije citirano proročanstvo iz Sefanije 3: 9 govori o vremenu kada će se Bog ljudima dati "čiste usne". Kroz govor tih "čistih usana" ljudi na cijeloj zemlji uče spoznati istinskog Boga, zazivati ga, obožavati i služiti mu "jednodušno". Ljudi svih naroda bit će ujedinjeni u štovanju i odanosti svome Stvoritelju i

Gospodaru, ne kroz strah, već zato što će se govoriti: "Gle, ovo je Bog naš, u njega se uzdасmo, on nas je spasio; ovo je JAHVE u koga se uzdасmo! Kličimo i veselimo se spasenju njegovu."—Izaija 25: 9

S ljudima koji su prosvjetljeni Bogom i željni izvršavanja njegove volje, oni će, po Kristu, postići mir s njim. Biti u miru s Bogom nužan je uvjet da budete u miru jedni s drugima. Kroz poslušnost zakonima pravednosti, čovječanstvo će naučiti prednosti ljubavi nad sebičnošću. Tada će, dobrovoljno i svim srcem, "svoje će mačeve prekovati u ralice, a svoja koplja u radne srpove," a narodi se neće više "za rat vježbati."—Mihej 4: 1-4

Mir s Bogom rezultirat će ne samo mirom među ljudima, već i zdravljem i svim životnim poslovima. Kad je u rajskom vrtu Bog okrenuo leđa svojim palim ljudskim stvorenjima, stigla ih je i osuda na smrt. U Božjoj milosti je život, kaže nam Biblija. (Psalmi 30: 5) Povlačenje Božje milosti rezultiralo je dugom noći grijeha, patnjom i smrću. Međutim, psalmist nastavlja, "jutro donosi klicanje," jutro onog novog dana mesijanskog kraljevstva, kada "miru neće biti kraja."—Izaija 9: 7

Tijekom ovog dugog perioda čekanja još od čovjekova posrnuća, oni koji su voljeli pravednost često su se pitali: "Koliko dugo, Gospodine?" a odgovor je bio: "Mene čekajte." Pavao je napisao: "Bog mira satrt će ubrzo Sotonu pod vašim nogama." (Rimljanima 16: 20) Sada je to "kratko" razdoblje gotovo svršeno. Danas se mogu čuti tutnjave velikog Armagedona, koje označavaju kraj vladavine grijeha i smrti. To znači da bi oni koji se nadaju da će, vjerni do smrti, živjeti i kraljevati s Kristom kao dio obećanog potomstva, trebali

više nego ikad "biti revniji" kako bi učvrstili svoj "poziv i izabranje", znajući da će u svrhu kraljevanja s Kristom morati biti "pozvani, izabrani i vjerni."—2.Petrova 1: 10, 11; Otkrivenje 17: 14
